

بررسی تأثیر همزیستی سویه‌های سینوریزوپیوم ملیلوتی بر سه گونه یونجه یکساله

مجید دشتی، ناصر خدابنده، حسین جباری شریف‌آباد، عادل جلیلی^۱

مصرف بی‌رویه کودهای نیتروژنی که خود متکی به منابع انرژی حاصل از سوختهای فسیلی است در طی نیم قرن اخیر صدمات جبران ناپذیری را بر طبیعت وارد ساخته است. با وجود این ۶۵ درصد از کل نیتروژن مصرفی در کشاورزی از طریق تثبیت بیولوژیک نیتروژن صورت می‌گیرد و این امر در تولید محصولات زراعی در کشاورزی پایدار حائز اهمیت است. گونه‌های مختلف یونجه‌های یکساله از طریق افزایش حاصلخیزی و بهبود کیفیت فیزیکی خاک و نیز از طریق کنترل علفهای هرز بر عملکرد غلات تأثیر مثبت می‌گذارند. متوسط افزایش سالانه ازت توسط یونجه‌های یکساله در مراتع جنوب استرالیا ۷۰ کیلوگرم تخمین زده است. لذا مسأله تثبیت نیتروژن در یونجه‌های یکساله بویژه در ارتباط با انتخاب سویه‌های مناسب باکتری باید بطور همه جانبی مورد بررسی قرار گیرد.

تأثیر نزادهای مختلف ریزوبیوم بر میزان همیشه یکسان نیست، برخی نزادها ازت بیشتری نسبت به سایرین تثبیت می‌کنند. دلیل این امر پیچیده بوده و عدم کارآیی ممکن است تحت تأثیر فاکتورهای محیطی از جمله نور، حرارت، شرائط خاک (شوری pH، رطوبت و سطح عناصر غذائی) و یا برخی خصوصیات رئتیکی باکتری قرار گیرد. سویه‌های مختلف *Sinorhizobium meliloti* قادرند گونه‌های مختلف یونجه، شبیله و شبدر شیرین را تلخیق نموده و در تشکیل غدهای ریشه‌های تثبیت کننده ازت مؤثر باشند. این تحقیق اختصاص به بررسی تأثیر دو سویه ریزوبیوم بر رشد و تثبیت نیتروژن در سه گونه یونجه یکساله دارد. اهدافی که از این تحقیق دنبال می‌شود عبارتند از تعیین بهترین گونه یونجه یکساله که قادر به تولید گروه و تثبیت نیتروژن در حضور سویه‌های مورد آزمایش باشد و نیز مقایسه این سویه‌ها از نظر کارآئی تثبیت نیتروژن.

این آزمایش در شرایط گلخانه انجام گرفت. گلدانها در شرایط سور طبیعی قرار داشتند. متوسط درجه حرارت محیط در طی دوره رشد گیاه 25 ± 4 درجه سانتیگراد بود.

گونه‌های یونجه یکساله شامل:

Medicago polymorpha, *Medicago scutellata* cv. rabinson, *Medicago truncatula* cv. jemalong

^۱ به ترتیب عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام استان خراسان، عضو هیأت علمی دانشکده کشاورزی کرج، عضو هیأت علمی مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع، عضو هیأت علمی مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع

تیمارهای باکتری شامل :

۱- سوبه همدانی ^۱ WSM540، ۲- سوبه همدانی (جدا شده از خاک مرتعه یونجه واقع در فاصله ۱۰ کیلومتری همدان)، ۳- شاهد بدون باکتری و آبیاری با یک میلی مولار نیترات چهت تسهیل در جوانهزنی، بذور یکنواختی از نظر انسازه انتخاب و سطح آنها خراش داده شد. ضدغوفونی سطحی بذور توسط اتانول و کلرور جیوه انجام گردید و سپس بذور با آب استریل شستشو داده شدند. به لحاظ احتمال وجود باکتریهای ثبت کننده ازت و نیز مقدار زیاد ازت در خاک، کوارتز بعنوان بستر کشت انتخاب شد. ظرفیت نگهداری آب در کوارتز حدود ۱۶ درصد تعیین گردید. کیسه‌های کوارتز قبل از استفاده با آب جاری، کاملاً شسته شدند و سپس در آتوکلاو به مدت یک ساعت، استریل گردیدند. پس از پر کردن گلدانها با کوارتز استریل (تا ۲ سانتی متر لبه بالائی گلدان)، سطح آنها کاملاً فشرده شد و گیاهچه‌های با طول ریشه کمتر از یک سانتی متر به فاصله مساوی از یکدیگر در داخل گلدانها نشا شدند. پس از اتمام عمل کاشت لایه نازکی از سنگریزه به قطر ۱/۵ سانتی متر در سطح گلدانها پخش شد. آبیاری کلیه گلدانها قبل از تلقیح باکتری با استفاده از آب استریل صورت گرفت. با تلقیح باکتری‌ها به منظور تعیین تعداد باکتریهای زنده در هر میلی‌لیتر عمل شمارش باکتریها با استفاده از روش رفیق‌سازی ترتیبی ^۲ انجام گردید و تعداد باکتری $10^3 \times 10^6$ عدد در هر میلی‌لیتر تعیین شد.

کلیه گیاهچه‌هایی که با سوبه‌ها ریزوپیسوم تلقیح شدند با استفاده از محلول غذائی بدون ازت هوگلندر ^۳ و تیمارهای شاهد که قبلاً با باکتری تلقیح نشدند با استفاده از محلول غذائی کامل هوگلندر (محتوی یک میلی مولار نیترات) آبیاری شدند. پس از تهییه محلولهای غذائی، pH آنها با استفاده از هیدروکلریم پتاسیم در ۶/۵ تنظیم شد. گلدانها روز در میان و در صورت نیاز هر روز آبیاری می‌شدند. ۶۰ روز پس از کاشت، گیاهان با دقت از گلدان خارج شدند و به تفکیک ریشه، اندام هوایی و گره جدا گردیدند. پس از شمارش گرههای فعال، نمونه‌ها به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۷۰ درجه سانتی گراد تا رسیدن به وزن ثابت خشک شدند. طرح آماری بصورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۳ تکرار انجام گردید.

اثر سوبه‌ها ریزوپیسوم بر وزن خشک اندامهای هوایی، تعداد گره، وزن خشک گره‌ها و میزان ثبتیت نیتروژن معنی‌دار بود ($P < 1\%$). بجز گونه *M. polymorpha*، گونه‌های دیگر یونجه عکس العمل خوبی به تلقیح با ریزوپیسوم از خود نشان دادند. بیشترین وزن خشک اندامهای هوایی در گونه *M. scutellata* و با سوبه تجاری WSM540 حاصل گردید، اما بیشترین میزان ثبتیت نیتروژن مربوط به گونه *M. truncatula* با سوبه WSM540 بود. گیاهچه‌هایی که با یک میلی مولار نیترات آبیاری شدند دارای

¹ Nitri-life, Group A; Inoculant service, victoria, Australia

² Serial dillution

³ Hoagland N-Free Nutrient Solution

وزن خشک و نسبت اندامهای هوایی به ریشه بالاتری در مقایسه با تیمارهای تلقیح سویه بودند. نتایج نشان دادند که بین $1/8:1$ و $1/5:1$ در گونه‌های *M.scutellata* و *M.truncatula* که از طریق ثبیت ازت رشد کردند، حاکی از وجود نتش نیتروژن در این گیاهان است. با وجود اختلاف معنی دار بین سویه‌های ریزوویوم از نظر تعداد گره، وزن خشک گرهها اختلاف معنی داری را نشان ندادند. این امر به دلیل وزن خشک بیشتر هر گره در گونه *M.scutellata* می‌باشد. نتایج نشان دادند که گونه *M.truncatula* نسبت به گونه *M.scutellata* توانایی تولید گره زیادتری با سویه‌های مورد مطالعه دارد. افزایش تعداد گره در اثر تلقیح با سویه WSM540 منجر به افزایش معنی داری در میزان ثبیت نیتروژن *M.truncatula* در مقایسه با سویه دیگر گردید. اما سوشها اختلاف معنی داری از حیث این صفت در گونه *M.truncatula* نداشتند.